

R5162 Covenant Relationship with God Essential to Life Everlasting
நித்திய ஜீவனுக்கு தேவனுடனான உடன்பழக்கயின் உறவு
அத்தியாவசியம்

தேவன் மிருக ஜீவராசிகளிடம் எந்தவித உடன்பழக்கயின் உறவுக்குள் இல்லை. அவைகளுக்கு பொதுவான தேவைகளை தேவன் அளிந்திருந்தாலும், அவைகளுக்கு எந்தவித வாக்குத்துற்றங்களையும் பண்ணவில்லை. ஆனால் அவருடைய அறிவுள்ள சிருஷ்டகளிடம் ஒரு உடன்பழக்கயோ அல்லது ஒப்பந்தத்தையோ செய்திருக்கிறார் என்று நாம் புரிந்து கொள்ளலாம். அவரது சித்தத்தை அவர்கள் செய்யும்வரை அவர்கள் ஜீவனை பெற்றிருப்பார்கள் என்பதே அதன் நிபந்தனை. இந்த ஏற்பாடுகளை மீறினதால் விழுந்து போன தூதர்கள் தள்ளிப்போடப்பட்டு, “மகா நாளின் நியாயத்தீர்ப்புக்கென்று நித்திய சங்கிலியனாலே கடம் அந்தகாரத்தில் அடைத்து வைக்கப்படமிருக்கிறார்கள்.” (யூதா 6) ஆதாமும் ஏவானும் கீழ்ப்பழயாதிருந்து இந்த உடன்பழக்கயை மீறினதால் மரணதண்டனைக்கு கீழாக வந்தார்கள். “அவர்களோ ஆதாமைப்போல் மீறி, அங்கே எனக்கு விரோதமாக துரோகம் பண்ணினார்கள்.” (ஒசியா 6:7)

ஆதாமின் மீறுதலினால் உலகமானது எந்த விதத்திலும் தேவனோடு உடன்பழக்கயின் உறவுக்குள் இல்லை. மாறாக அவர்கள் புறம்பானவர்களும் அந்தியறும் பரதேசிகளுமாய் இருக்கிறார்கள். (எபேசியர் 2:11-13) தேவன் ஆபிரகாமை ஓரளவுக்கு மறுபழயுமாக உடன்பழக்கயின் உறவுக்குள் கொண்டு வந்தார், ஆனால் முழுமையாக அல்ல. அவர் இஸ்ரயேல் தேசத்துக்கு நியாயப்பிரமாண உடன்பழக்கயை மூலம் குறிப்பிட வாக்குத்துற்றங்களை கொடுத்தார். இந்த உடன்பழக்கயை கைக்கொள்ளுபவர்கள் ஆபிரகாமுக்கு தேவன் கொடுத்த வாக்குத்துற்றங்களை பெற்றுக் கொள்ள தகுதியுள்ளவர்கள் ஆவர்கள் என்பதே அதன் நிபந்தனை. அதாவது அவர்கள் மூலமாக உலகத்திலுள்ள சகல ஜாதிகளும் ஆசீர்வதிக்கப்படும். (ஆதியாகமம் 12:3) நியாயப்பிரமாண உடன்பழக்கை யுத தேசத்துக்கு கொடுக்கப்பட்டது. மோசே அவர்களது மத்தியஸ்தர் ஏனெனில் இஸ்ரயேல் தேசத்தோடு நேரடியாக உடன்பழக்கை செய்வது இயலாத காரியம். அவர்கள் பெற்றிருந்த மாம்சீ பலவீனத்தினால் அவர்களால் அந்த உடன்பழக்கயை கைக் கொள்ள முடியாமல் போனாலும், பரிசுத்த பவுல் குறிப்பிடுவது போல ஒரு குறிப்பிட அளவுக்கு அது அவர்களுக்கு ஆசீர்வாதத்தை கொண்டு வந்தது. (ரோமர் 7:7) புறஜாதியார் விழுந்துபோயிருந்த நிலைமையிலிருந்து இஸ்ரயேல் உயர்த்தப்படாலும் அவர்கள் எதிர்பார்த்திருந்த ஆசீர்வாதத்தை கொண்டு வரவில்லை. அது மரண தண்டனையை அவர்களிடமிருந்து நீக்கவில்லை, அவர்களுக்கு ஜீவனை கொடுக்கவில்லை.

தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்கு தற்போது பிரகாசிக்கிற தெளிவான வெளிச்சுத்தில், நியாயப்பிரமாண உடன்பழக்கயானது, கிறிஸ்துவின் சபையானது மகிழ்மையடைந்த பிறகு தேவன் இஸ்ரயேலரோடு செய்யப் போகிற உடன்பழக்கைக்கு முன்னடையாளமானது என்பதை நாம் காண்கிறோம். மேலும் மோசே, ஒரு மேலான மத்தியஸ்தருக்கு முன்னடையாளமாக இருந்தார் என்பதையும், நியாயப்பிரமாண பலிகளெல்லாம் எபிரேயர் 9:23இல் குறிப்பிட்டுள்ளது “மேலான பலிகளுக்கு” முன்னடையாளமானது என்பதையும், அவர்களது ஆசாரியத்துவம் சுவிசேஷ யுக்தின் ராஜீக் ஆசாரியத்துவத்துக்கு முன்னடையாளம் என்பதையும் நாம் காண்கிறோம். (எபிரேயர்; 7:27)

வேதாகமத்தில் உடன்பழக்கை மற்றும் வாக்குத்துற்றம் என்ற வார்த்தைகள் பல பொருளாடையவைகளாக பயன்படுத்தப்படுகின்றன இஸ்ரயேலின் பிள்ளைகள் நியாயப்பிரமாண உடன்பழக்கைக்கு உள்ளாக செல்வதற்கு வெகு காலத்திற்கு முன்னரே அவர்களது ஆபிரகாமின் உடன்பழக்கைக்கு கீழாக இருந்தார்கள். இன்னும் அவர்கள் அந்த உடன்பழக்கைக்கு கீழாக இருக்கிறார்கள். பரிசுத்த பவுல் சொல்கிறதாவது: “தேவன் தாம் முன்னிறந்துகொண்ட தமிழ்மடையை ஜனங்களைத் தள்ளிவிடவில்லை.” (ரோமர் 11:2) மேலும் அவர், புறஜாதியாரிலிருந்து தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட சபை கூடிச் சேர்க்கப்பட்ட பிறகு இஸ்ரயேலுக்கு தேவனுடைய கிருபை திரும்ப கிடைக்கும் என்று கூறுகிறார். ஏனெனில் அவர்கள் பிதாக்களினிமித்தம் இன்னும் அன்புசூரப்படவர்களாக இருக்கிறார்கள். இஸ்ரயேலின் பிதாக்கள், முற்பிதாக்களாகிய ஆபிரகாம், ஈசாக்கு மற்றும் யாக்கோபு என்பவர்களே. ஆகையால் யுதர்கள் ஆபிரகாமின் உடன்பழக்கைக்கு கீழாக இருக்கிறார்கள். (ரோமர் 11:25-28)

இஸ்ரயேலுடன் செய்த உடன்பழக்கயின் உறவு உண்மையானது

ஒரு உண்மையான உடன்பழக்கையின் உறவு என்பது முழுவதுமாக நிர்மாணிக்கப்பட ஒன்றாக இருக்கிறது. சம்மா என்னப்பட்டதோ, உத்தேசிக்கப்பட்டதோ என்று இல்லாமல் நிறைவேற்றப்படுவது. இஸ்ரயேல் மக்கள் சீனாய் மலைக்கு வரும்போது அவர்களுடன் உடன்பழக்கை செய்ய தேவன் நீர்மாணிக்கிறந்தார். எல்லாம் தயாரானபோது, மோசேயை மத்தியஸ்தராக்க கொண்டு உடன்பழக்கை பண்ணப்பட்டது. மத்தியஸ்த வேலையானது இரண்டு விதமானது. முதல் பகுதி நீதியை திருப்பிடுத்துதலை குறிக்கும்படியாக நியாயப்பிரமாணத்தின் மேல் தெளித்தல்; இரண்டாவது பகுதி ஜனங்களை தேவனுடன் உடன்பழக்கையின் உறவுக்குள் கொண்டு வருவதை குறிக்கும்படியாக ஜனங்களின்மேல் தெளித்தல் ஆகும். அந்த உடன்பழக்கயானது முழுவதுமாக பண்ணப்பட்டது. அதிலிருந்து இன்னும் அது செயல்பாடில் இருக்கிறது. (யாத்திராகமம் 24:3-8)

இஸ்ரயேலர்களுடன் தேவன் நூற்றுக்கணக்கான வருடங்கள் இருக்கக்கூடிய ஒரு உடன்பழக்கயை செய்தார். எனினும் அது ஒரு வருடம் மட்டுமே நன்றாக இருந்தது. ஏனெனில் முதல் வருடம் ஜனங்கள் தேவனுக்கு இசைவாக இருந்தார்கள். அந்த காலம் முழுவடைந்த போது பாவத்தை போக்குவரலும் நிறுத்தப்பட்டது. ஏனெனில் காளை, வெள்ளாட்கூட்கா இவைகளின் இருத்தம் பாவங்களை நிவர்த்தி செய்யாட்டாதே. முழு ஏற்பாடும் ஒரு நிழலாக மாத்திரமே இருந்தது. முதலாம் வருடம் முழுவடைந்த போது, பாவ நிவாரண நாள் சம்பிரதாயத்தின்படி ஆரம்பிக்கப்பட்டு, அடுத்த வருத்திப்பட்டவர்கள் பலிகள் செலுத்தப்பட்டன. பாவ நிவாரண நாளின் பலிகள் ஒவ்வொரு வருடமும் செய்யப்படத்தின் உண்மையானது, அவைகள் ஒரு வருடத்திற்கு மட்டுமே பயனுள்ளதாக இருந்தன. மேலும் அவைகளால் பாவத்தை போக்க இயலவில்லை. (எபிரேயர் 10:1-4)

பாவ நிவாரண நாளுக்குப் பிறகு, ஜனங்கள் பல்வேறு வகையான பலிகளை செலுத்தினர். இவைகளில் சில தேவனை செய்கிறவரையே அளிப்பதை அடையாளப்படுத்துவதைப் போல காணப்படுகிறது. அது யேகோவாவின் சித்தத்தை செய்ய தாம் விரும்பியதை காட்டுவதைப்போல இருந்தது. மற்றவைகள் எல்லாம் பாவத்திற்கான பலிகள். அது ஆராதனை செய்பவர் தனது நடத்தையில் தெரிந்து செய்ததை உணர்ந்ததை குறிக்கிறது. ஒரே ஒரு யுதன், காந்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து மாத்திரமே கடைபிடிக்கிற அளவிக்கு நியாயப்பிரமாண தேவைகள், அவவளவு கழனமானதாக இருந்தன. அவர் பரிபூரணராக இருந்ததினால் மட்டுமே அவரால் செய்ய முற்றத்து. நியாயப்பிரமாணமும் ஒரு பூண மனிதனுடைய நிறமையை அளவிடக்கூடியதாக இருக்கிறது.

உடன்படிக்கையின் மத்தியஸ்தர் மோசே மூலமாக இஸ்ரயேலர்கள் தேவனுடன் உடன்படிக்கையின் உறவுக்குள்ளாக இருந்தார்கள் என்பதை “நீங்கள் கைக்கொள்ள வேண்டும் என்று அவர் உங்களுக்கு கட்டளைபிடத் பத்துக்கற்பனைகளாகிய தம்முடைய உடன்படிக்கையை அவர் உங்களுக்கு அளிவித்தார்” என்று கூறி விளங்கப்பண்ணினார். (உபாகமம் 4:13) ஆகையால் யூதனானவன் தனது வாழ்நாள் முழுவதும் பிரமாணத்துக்குக் கீழ்ப்படமிருக்கிறான். (ரோமர் 7:1) நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கை யூதர்களுடனான நித்தியமான கட்டளையாக கொடுக்கப்படாதிருந்தாலும், கிறிஸ்துவுக்குள்ளாக வந்தவர்கள் மட்டுமே அதிலிருந்து விடுபடமிடும். மீதமுள்ள யூதர்கள் அதிலிருந்து விடுபட முடியாது ஆனால் ஒரு புது மத்தியஸ்தராகிய கிறிஸ்து மூலம் ஒரு புது உடன்படிக்கையை கர்த்தராகிய தேவன் யூதர்களுடன் ஏற்படுத்த நாட்கள் மிகவும் சமீபமாயிருக்கிறது. அந்த மத்தியஸ்தர் அவர்களது உடன்படிக்கையின் கெட்ட அம்சங்களிலிருந்து விடுதலையடைவதற்கு அதை சரியானபடி கடைபிடிக்க அவர்களுக்கு உதவவார்.

பாபிலோனிய சிறையிருப்பு முழுவடைந்த போது, தானியேல் தீர்க்கதரிசனத்துக்கான விளக்கத்தை கர்த்தரிடம் கேட்டார். அவரது ஜெபத்திர்கான பதில் தெளிவாக கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. “மீறுதலைத் தவிர்க்கிறதற்கும், பாவங்களை தொலைக்கிறதற்கும், அக்கிரமத்தை நிவர்த்தி பண்ணுகிறதற்கும், நித்தியை நீதியை வருவிக்கிறதற்கும், தரிசனத்தையும் தீர்க்கதரிசனத்தையும் மத்தரிக்கிறதற்கும், மகா பரிசுத்தமுள்ளவரை அபிஷேகம் பண்ணுகிறதற்கும், உன் ஜனத்தின் மேலும் உன் பரிசுத்த நகரத்தின் மேலும் எழுபது வாரங்கள் செல்லும்படி குறிக்கப்படமிருக்கிறது.” (குரானியேல் 9:24-27)

இந்த தீர்க்கதரிசனத்தின் விளக்கத்திற்கு வாசகரை தொகுதி 2, பாடம் 3ஜ பார்க்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறோம். இவைகள் எல்லாம் அந்த எழுபது வாரத்திற்குள்ளாக செய்யப்பட வேண்டியிருந்தது. இந்த காலப்பகுதியில் எழுபதாவது வாரம் தான் மிக முக்கியமானதாக இருந்தது. ஏனெனில் அந்த வாரத்தில்தான் மேசியா உடன்படிக்கையை உறுதிப்படுத்த வேண்டியிருந்தது. இந்த வாரம் கி.பி. 29 அக்டோபரில் ஆரம்பித்து கி.பி. 36 அக்டோபரில் முழுவடைந்தது என்று பாடம் 3இல் காண்பித்திருக்கிறோம். இது நமது ஆண்டவரின் ஊழிய கால ஆரம்பத்திலிருந்து புறஜாதியானாகிய கொர்னேலியு முதன் முதலில் மனந்திரும்பி பரிசுத்த ஆவியை பெற்றுவரை என்று காண்பித்திருக்கிறோம்.

ஒரு வாரமளவும் உடன்படிக்கை உறுதிபண்ணப்பட்டது

இந்த ஏழு வருட காலத்தில் தேவன் யூதர்களுக்கு விசேஷித்து கிருபையை அளித்தார். அந்த வருடங்களின் வாரத்தின் ஆரம்பத்தில், அப்பொழுது முப்பது வயதை அடைந்த நமது கர்த்தர் தம்மை ஒரு பலியாக தேவனிடத்தில் ஒப்புக் கொடுத்தார். இந்த அர்ப்பணிப்பு உண்மையான பாவ நிவாரண நாளின் முதல் அம்சமாக இருந்தது. நிழலில் காளையின் பலிக்கு ஒத்திருந்தது. நமது கர்த்தர் உண்மையான பலிகளை ஆரம்பித்தார். பரிசுத்த பவல் கூறுகிறதாவது: “தேவனே, உம்முடைய சித்தத்தின்படி செய்ய, இதோ வருகிறேன் என்று சொன்னார். இரண்டாவதை நிலைநிறுத்துவதற்கு முதலாவதை நீக்கிப் போடுகிறார்.” (எபிரேயர் 10:9) நமது கர்த்தர் அங்கே உண்மையானதை நிலைநிறுத்த நிழலை நீக்கிப்போட ஆரம்பித்தார். சொல்லப்போனால் உண்மையான காளையின் வேலையை ஆரம்பிப்பதற்காக மட்டுமல்ல, அதை முழுக்கவும், உண்மையான மோசேயாக அவரது இடத்தை எடுத்துக் கொள்ளுவதற்குமேயாகும். சிலுவையில் அவரது மரணம் வரை அவர் இதை நிறைவேற்றவில்லை.

உண்மையான பாவ நிவாரண நாளின் வேலையின் மற்ற பல அம்சங்கள் இன்னும் நிறைவேற்றப்படவில்லை. பிரதான ஆசாரியன் கர்த்தரின் வெள்ளாட்டுக்காவை பலி கொடுத்து அதன் இருத்தத்தை மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்கு எடுத்துச் சென்று அங்கே தெளிப்பது பாவநிவாரண நாளின் வேலையின் ஒரு பகுதியாக இருந்தது. வெளியே வந்து, போக்காடான ஜனங்களின் பாவத்தை மன்னிக்குது. இன்னும் ஜனங்களை ஆசீர்வதிப்பதும் அவரது பாவநிவாரான நாளின் வேலையின் ஒரு பகுதியாக இருக்கிறது. நமது கர்த்தரின் ஊழிய காலத்தின் போது அவர் நிழலின் அநேக அம்சங்களை நிறைவேற்றினார். கல்வாரியில் தாமே பலியாகும் அவரது வேலை நிறைவேற்றப்பட்டது. அந்த பலியின் தெய்வீக ஒப்புதல் வெளிப்படுத்தப்பட்டது.

அந்த வாரம் பாதி சென்ற போது மேசியா பலியையும் காளைக்கையையும் ஒழியப்பண்ணுவார் என்ற தீர்க்கதரிசியின் கூற்று, நிழலான வேலைகளின் பலன்களிலிருந்து நமது ஆண்டவர் ஒரு ஜனமாக இஸ்ரயேலை முழுவுக்கு கொண்டு வந்தார் என்பதையும், அவர்கள் அவரை சிலுவையில் அறைந்தபொழுது, தெய்வீக கிருபைகளிலிருந்து அவர்கள் தள்ளப்பட்டார்கள் என்பதையும் சுடிக்காட்டுகிறது. நமது கர்த்தர் தமது மரணத்திற்கு சீல நாட்களுக்கு முன்னர் கூறியிருந்தாவது: “இதோ உங்கள் வீடு உங்களுக்குப் பாழாக்கி விடப்படும்.” (மத்தேயு 23:38) இந்த தள்ளப்படுதல் தேவாலயத்தின் திரைச்சீலை மேலிருந்து கீழ்வரக்கும் கிழிந்ததின் மூலமாக காண்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு திறக்கப்படுதலைக்காட்டுவதும் ஒரு முறிவை அடையாளப்படுத்தியது.

யுது தேசம் தள்ளப்படுதல் அவர்களது நியாயப் பிரமாண உடன்படிக்கையின் முழுவை குறிக்கவில்லை. தேவனுடைய ஆவியின் ஆப்பந் தாரியங்களை புரிந்து கொள்ளக்கூடிய சலுகை கொடுக்கப்பட்ட கிறிஸ்துவின் சபைக்கு, வருபா வருடம் தொடர்ந்து செலுத்தப்பட்டு வந்த நிழலான பலிகளின் பலன்கள், நமது கர்த்தரின் மரணத்துடன் முழுவுக்கு வந்ததாக காணப்படுகிறது. அந்த நேரத்திலிருந்து அவர்கள் ஒரு தேசமாக தெய்வீக கிருபையை இழந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் மோசேயையிலூடு கிறிஸ்துவிடம் வந்தவர்கள் மட்டுமே அதிலிருந்து கிருபையை பெற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். கிறிஸ்துவின் மரணப்பியந்தம் நிழலான பலிகள் தொடர்ந்தன. ஏனெனில் இயேசுவே நியாயப்பிரமணத்திற்கு கீழாக இருந்தார். அதன் ஒரு பகுதியை அவர் நிறைவேற்றினார். அதிலுள்ளதெல்லாம் நிறைவேறும் வரைக்கும் அதன் எந்த அம்சமும் ஒழிந்து போகாது. (மத்தேயு 5:17,18)

நமது கர்த்தரின் பரமேஹதலுக்குப் பின், முந்தைய காலத்தைக் காட்டுவதும் பெரிய காரியங்களை செய்ய சாத்தியமாயிற்று. சில நாட்களுக்குள்ளாகவே கர்த்தரின் ஆசீர்வாதத்தின் கீழ் ஆயிரக்கணக்கான யூதர்கள் சுவிசேஷி களஞ்சியத்தில் சேர்க்கப்பட்டார்கள். நமது கர்த்தருடைய வேலை ஒரு தேசமாகக் குறைக்கப்பட்டிருந்தாலும், தனிப்பட்ட யூதர்களுக்கு சந்தர்ப்பம் பெருகியது. இப்யேசுவின் மரணம் வரை ஜந்நாறு யூதர்கள் மட்டுமே அவரை விசுவாசித்தார்கள், அதன் பிறகு ஆயிரக் கணக்கானோர் சேர்க்கப்பட்டனர். (1 கொரிந்தியர் 15:6 ; அப்போஸ்தலர் 2:4) நமது கர்த்தரின் மரணத்திற்கு பிறகு மூன்றாறை வருடகாலம் தேவன் புறஜாதிகளை அங்கீரிக்கவில்லை. ஏனெனில் யூதர்களுக்கு எழுபது வாரம் கிருபை அளிப்பேன் என்று வாக்குத்தத்தும் பண்ணியிருந்தார். ஆகையால் அந்தக் காலம் முழுமுவரை புறஜாதிகளுக்கு கிருபை அளிக்கவில்லை.

இஸ்ரயேலர்களுக்காக ஒதுக்கப்பட்ட எழுபது வார கால வருடங்கள் முழுவடைந்த பிறகு, “தமது நாமத்திற்கென்று ஒரு ஜனத்தை” தெரிந்துகொள்ளும்படி புறஜாதிகளிடம் சுவிசேஷி போக ஆரம்பித்தது. (அப்போஸ்தலர் 15:13-18) இந்த சுவிசேஷி யுக காலத்தில் உண்மையான ஒப்புவாகுதலின் வேலை அபிவிருத்தி அடைந்து கொண்டிருக்கிறது. நமது கர்த்தர் தமது பலியில் உண்மையான

காளையின் பலியை முன்னரே கொடுத்திருக்கிறார்; பெந்தெகாஸ்தே நாளிலிருந்து உண்மையான வெள்ளாட்டுக்க்டாவாகிய சபை வகுப்பாரை சமர்ப்பித்துக் கொண்டு வருகிறார். இந்த வேலை பதினெட்டு நூற்றாண்டுகளுக்கு மேலாக நடைபெற்றுக் கொண்டுவருகிறது. இது முடவடைந்த பிறகு, நிழலில் காண்பிக்கப்படத்தோல், இரத்தமானது கிருபாசனத்தில் தெளிக்கப்படுவதற்கும், “சகல ஜனங்களுக்கும் பாவ நிவர்த்தி செய்யவும்” மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்குள் எடுத்துச் செல்லப்படும்.

பலியின் உடன்பழக்ககை

ஆபிரகாமுக்கு கொடுக்கப்பட ஆபிரகாமின் உடன்பழக்ககை. ஒரு முழுமையான உடன்பழக்ககை. அது அனைத்து மனுக்குலத்தையும் உள்ளடக்கியிருக்கிறது. அந்த உடன்பழக்ககையாவது: “உனக்குள்ளும் உனது சந்ததிக்குள்ளும் புமியின் வம்சங்களைல்லாம் ஆசீர்வதிக்கப்படும்.” (ஆதியாகமம் 12:3;28:14) அதன் வாக்குத்தத்தும் வித்துக்குரியது: (1) இயேசு (2) தலையாகிய கிறிஸ்துவும் சர்ரமும் (3) அவர்கள் மூலம் உலக விருது. அந்த பலாபலன் ஆபிரகாமின் விசவாசத்தை உடைய அனைவருக்கும் நீட்டிக்கப்படுகிறது. புமியிலுள்ள சகல வம்சங்களுக்கும் ஒரு ஆசீர்வாதம் வரும் என்பதே தேவனுடைய வாக்குத்தத்தும். இந்த உடன்பழக்ககையானது தேவனுடைய பக்கம் ஒரு ஆணையினால் உறுதிபண்ணப்படத்து-தேவனுடைய ஆணை மற்றும் வாக்குத்தத்தும் என்கிற இரண்டு காரியங்களினால் உறுதி பண்ணப்படது. வாக்குத்தத்தத்தின் சுதந்தரர்கள் அதன் நிறைவேற்றலை நிச்சயப்படுத்திக் கொள்ளலாம். (எபிரேயர் 6:13-18)

புமியிலுள்ள சகல வம்சங்களையும் ஆசீர்வதிக்க வேண்டிய ஆபிரகாமின் வித்து ஒரு ஆவிக்குரிய வித்தாக இருக்கும்படி தீர்மானிக்கப்படத்து. ஆபிரகாமும் அவரது சந்ததியினரும் சுபாவ மனிதர்களாக இருந்ததால், அவர்கள் ஆவிக்குரிய வித்தாக ஆக ஒரே வழி, புமிக்குரிய சுபாவத்தை பலியிட்டு ஆவிக்குரிய சுபாவத்தை அனைவருதான். இந்த பலியை நூப்பிக்க முதன் முதலில் நமது கர்த்தராகிய இயேசுவுக்கு சந்தர்ப்பம் கொடுக்கப்படத்து. இந்த பலியின் உடன்பழக்ககையை நிறைவேற்றினதின் மூலமே, ஆசீர்வாதத்தை கொண்டுவரவேண்டிய வித்தின் தலையாக அவர் ஆக முடிந்தது. (சங்கீதம் 50:5; 40:7-10)

சுவிசேஷ யுகத்தில் யேகோவா, ஆவிக்குரிய சுபாவத்தை அனைவருதாக, தங்களது மாணிட ஜீவியத்தையும் புமிக்குரிய நன்மைகளையும், கொடுக்கிற இந்த ஆவிக்குரிய வித்தின் அங்கங்களை தேர்ந்தெடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார். இந்த வித்தை தெரிந்தெடுப்பதுதான் சுவிசேஷ யுகத்தின் வேலையாக இருந்து வருகிறது. சீக்கிரத்தில் வித்துக்கள் அனைத்தும் சூட்டிக் சேர்க்கப்படும்; அதன்பிறகு சுபாவ வித்தை ஆசீர்வதிக்கும் வேலை ஆரம்பமாகும். இவர்கள் தெய்வீக கிருபையை ஏற்றுக் கொள்வதினால், அவர்கள் மூலம் ஆசீர்வாதம் சகல ஜாதிகளுக்கும் விரிவுபடுத்துப்படும்.

சபையானது எப்பொழுதும் பிதாவானவருடன் உடன்பழக்ககையின் உறவுக்குள் இருக்கும். அவர் அவர்களை பிள்ளைகள் என்று அழைப்பது அவருடன் இணைக்கப்படமுருக்கிறார்கள் என்பதை குறிப்பாக உணர்த்துகிறது. (யோவான் 1:12) ஒவ்வொரு தகப்பனாரும் தன் பிள்ளைகளுடனும், அவர்கள் தங்கள் தகப்பனாருடனும் உடன்பழக்ககையின் உறவுக்குள் இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு பிள்ளைகளுக்கும் தனது தகப்பனாரைப்பற்றிய பொறுப்பும் ஒவ்வொரு தகப்பானாருக்கும் தனது பிள்ளையைப்பற்றிய பொறுப்பும் இருக்கிறது. தேவன் கர்த்தராகிய இயேசுவையும் சபையையும் பிள்ளைகளாக ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார் என்கிற உண்மை, அவர்கள் அவருடன் உடன்பழக்ககையின் உறவுக்குள் இருக்கிறார்கள் என்பதை குறிக்கிறது. (எபிரேயர் 3:6) பரிசுத்த பவுல் சூறுகிறதாவது: “நாம் தேவனுடைய பிள்ளைகளாயிருக்கிறோம்; நாம் பிள்ளைகளானால் சுதந்தரருமாமே.” (ரோமர் 8:16, 17) அவரது சூற்று அந்த உறவை குறிப்பது மாத்திரமல்ல, அதை நிருபணம் செய்கிறது; ஏனெனில் பிதாவானவர் தமது பிள்ளைகளுக்கு கொடுத்திருக்கிறவைகளில் பிள்ளைகள் உரிமையுடையவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

நீதியின்மேல் பசிதாகமுள்ளவர்களும் (மத்தேயு 5:6) “மானானது நீரோடைகளை வாஞ்சித்து கதறுவது போல” (சங்கீதம் 42:1) தேவனை நோக்கி கதறுகிற ஆத்துமாவை உடையவர்களும், அவரைக் கண்டுபிடித்து அவருக்கு தம்மை அர்ப்பணம் செய்தவர்களுமாகிய இவர்கள் பரிசுத்த ஆவியின் அபிஷேகம் பெற்றிருக்கிறார்கள். அவர்கள் தேவனுடைய புத்திரர்களாக இருக்கிறார்கள் என்று பரிசுத்த ஆவி அவர்களுடைய ஆவியுடனே கூட சாட்சி கொடுக்கிறது. (ரோமர் 8:14-16) இவர்கள் அபிஷேகம் பண்ணப்படத் புத்திரர்களாக தங்களில் விசவாசம், வைராக்கியம், சக்தி, விவேகம், உண்மைத் தன்மை மற்றும் கீழ்ப்படிதல் போன்ற நற்குணங்களை காண்பார்கள்.

எனினும் இந்த பலியின் உடன்பழக்ககையுடன் குறிப்பிட நிபந்தனைகள் இணைக்கப்பட்டுள்ளன. நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய சில தேவைகளும் இருக்கின்றன. அனைவரும் கிறிஸ்துவின் பாடுகளில் பங்குபெறுகிறவர்களாக ஆக வேண்டும். அவர்கள் பாடுகளில் பங்கு பெற்றால் வரும் மகிழையிலும் பங்கு பெறுவார்கள். ஆனால் நமது உடன்பழக்ககையை கைக்கொள்ளும்படியான ஏற்பாடுகள் கிறிஸ்துவில் முழுமையாக இருக்கிறன்றன. ஆகையால் நம்மை அவர் பொறுப்பில் வைத்ததால் இந்த உடன்பழக்கை நித்தியமாக நம்முடன் இருக்கும். மேலும் “தாவீதுக்கு அருளின் நிச்சயமான கிருபைகளை” நாம் பெறுவோம். (ஏசாயா 55:3)

உடன்பழக்ககையின் உறவு மனுக்குலத்துடன் மறுயாடும் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும்

எப்ரேயியா 31:31-33இல் “இஸ்ரயேல் குடும்பத்தோடும் யுதா குடும்பத்தோடும் புது உடன்பழக்கை பண்ணுவேன்... அந்நாடகளுக்கு பிற்பாடு” என்று வாசிக்கிறோம். “அந்த நாடகள்” என்பது, இஸ்ரயேலர் நியாயப்பிரமாண உடன்பழக்ககையை நீரின்தால் தேவன் அளித்து “ஏழத்தனையான தண்டனையை” குறிக்கிறது என்று நாம் புரிந்து கொள்ளுகிறோம். ஏனெனில் புறஜாதியாருடன் தேவன் எந்தவித உடன்பழக்கையும் திட்டம் பண்ணவேயில்லை. புது உடன்பழக்கை இப்படியாக அழைக்கப்படுவதற்கு காரணம், இது பழைய நியாயப்பிரமாண உடன்பழக்ககையின் இட்டிதை எடுத்துக் கொள்ளும். இந்த நியாயப்பிரமாண உடன்பழக்கை தேவன் இஸ்ரயேலர்களுடன் செய்து கொண்டது, அவர்களால் முறித்துப் போடப்படத்து. இஸ்ரயேல் இந்த புது உடன்பழக்ககையின் கீழ் நிர்மாணம் செய்யப்பட பிறகு, மற்ற அனைத்து ஜாதிகளும் (நாடுகளும்) பிரமாணத்தில் அமைக்கப்படுவதை இந்த உறவுக்குள் வருவதற்கு சலுகையைப் பெற்றிருப்பார்கள். அவ்வாறாக அகில உலகமும் கடைசியில் ஆசீர்வதிக்கப்படும்.

பிறகு புது உடன்பழக்கை ஆபிரகாமின் சந்ததியினரோடு செய்யப்பட வேண்டியதாயிருக்கிறது. ஏனெனில் அதை அவர்கள் பெறக்கூடியவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஜனங்கள் தேவனுடனான உறவுக்குள் நேரடியாக நுழைய அபாத்திராயிருக்கிறபடியால், உடன்பழக்கைக்கு ஒரு மத்தியஸ்தர் வேண்டும். நமது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவும், அவரது சர்ரமாகிய சபையுமே மத்தியஸ்தர்.

மத்தியஸ்தர் பணி கிடைட்ட நிறைவடைந்துவிட்டது என்று வேத வாக்கியங்கள் குறிப்பிடுகின்றன.

தேவனுடைய வசனமானது ஒரு உடன்படிக்கைக்கும் அதன் மத்தியஸ்தருக்கும் இடையேயான வித்தியாசத்தை தெரிவிக்கிறது. மத்தியஸ்தம் முழுமையாக பண்ணப்படும் வரை ஒரு உடன்படிக்கை அமலுக்கு வராது. நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையை மத்தியஸ்தம் பண்ணும்போது மோசே முதலாவது பலிகளைச் செலுத்தினார். பிறகு அவர் மிருகங்களின் இரத்தத்தை எடுத்து, இரண்டு பாகமாக பிரித்து ஒரு பாகத்தை நியாயப்பிரமாண புத்தகத்தின் மேலும், ஒரு பாகத்தை ஜனங்களின் மேலும் தெளித்தார். (யாத்திராகமம் 24:4-8; எபிரேயர் 9:19-24) இதை அவர் செய்து முடித்த பிறகு நியாயப்பிரமாணம் அமலுக்கு வந்தது. அதன் நிஜமாகிய புதிய உடன்படிக்கை அதை நீக்கிப்போடும் வரைக்கும் அது தொடரும்.

புது உடன்படிக்கையின் மத்தியஸ்தர் கிறிஸ்துவாக இருப்பார். கடந்த பதினெட்டு (துறபோது 19) நூற்றாண்டுகளாக நமது கர்த்தர் அவருடையதும் அவரது சபையினுடையதுமான மகா உண்மையான பலிகளை செலுத்திக் கொண்டிருக்கிறார். இரத்தத்தை தெளித்து முடித்துவடனே உலகின் பாவங்களுக்கான நிவர்த்தி பண்ணுதல் செய்யப்படும். இது மோசே இரத்தத்தை புத்தகத்தின் மேல் தெளிப்பதற்கு ஒப்பானதாகும். இந்த ஏற்பாட்டை தெய்வீக நீதி ஏற்றக் கொண்டு, மத்தியஸ்தர் உண்மையான தெளித்தலை ஜனங்கள் மேல் பண்ணுவார். அதாவது, தேவனுடன் முழுமையான இசைவுக்கு எப்படி, திரும்ப வருவது என்பதை காண்டிப்பார்.

ராஜ்யம் ஸ்தாபிக்கப்படவுடனே புது உடன்படிக்கை, பழைய உடன்படிக்கையை விழுங்க ஆரம்பிக்கும். முதலாவது அதை பெறுவார்கள் பழங்கால பாத்திரர்கள் (பழைய ஏற்பாட்டுகால விசுவாசிகள்) என்று வேதவாக்கியங்கள் குறிப்பிடுகின்றன. மனித பூண்ததிற்கு மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பப்பட்டு, பூமியில் புதிய ஏற்பாடுகளின் உடக்குவை உருவாக்குவார்கள். அடுத்த வரிசையில் வருபவர்கள், கிறிஸ்தவர்கள் என்று அறியப்பட்டு மரணத்துக்குள்ளான ஞானங்நானம் பெறாதவர்களும் நியாயப்பிரமாணத்துக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்டு கழன மனதுடைய யூதர்களுமாகும். நீதியை சிரேநிக்குத் தீர்க்கிற அக்கிரமத்தை வெறுக்கிற அனைவர் மேலும் வெளிச்சமானது பழப்படியாக வரும். அனைத்து தீமையான காரியங்களிலிருந்தும் தெளிக்கப்படவர்கள். தேவனிடம் தங்களது முழு விசுவாசத்தையும் அறிக்கையிடுவார்கள், ஏற்ற காலத்தில் இந்த வெளிச்சம் அனைத்து உறவினருக்கும் மொழியினருக்கும் ஜாதியினருக்கும் பரவும்.

ஆயிரவருட யுகத்தில் இருதய மாற்றம்

எப்ரேமியா தீர்க்கதிரிசி புது உடன்படிக்கையைப் பற்றி பேசும் போது கூறுகிறதாவது: “அவர்களில் சிறியவன் முதல் பெரியவன் மட்டும், எல்லாரும் என்னை அறிந்து கொள்வார்கள் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார்; நான் அவர்கள் அக்கிரமங்களை மன்னிந்து, அவர்கள் பாவங்களை இனி நினையாகிறிப்பேன்.” (எப்ரேமியா 31:34) இஸ்ரயேலின் பாவங்களும் மீறுதல்களும் அவர்களுக்கு எதிராக நினைக்கப்படுவதில்லை. கிறிஸ்து அவர்கள் சார்பில் தோன்றி அவர்களது பாவத்திற்கான நிவர்த்தி செய்வார். பிறகு அவர்கள் சுவிசேஷ யுக சபையைப் போல அவர்களது ஆரம்ப பாவத்திலிருந்து விடுவிக்கப்படுவார்கள். கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் பாவ நிவாரணமே அனைவருக்கும் போதுமானதாக இருக்கிறது. (1 யோவான் 2:2)

எசேக்கியேல் தீர்க்கதிரிசி, அடுத்த யுகத்தில் மனுக்குலத்தின் இருதயங்கள் மாற்றப்படும் என்று நமக்கு கூறுகிறதாவது: “கர்த்தராகிய ஆண்டவர் உரைக்கிறது என்ன வென்றால்..... உங்களுக்கு நவமான இருதயத்தைக் கொடுத்து உங்கள் உள்ளத்திலே புதிதான் ஆகியைக் கட்டளையிட்டு, கல்லான் இருதயத்தை உங்கள் மாம்சத்திலிருந்து எடுத்துப்போட்டு சதையான இருதயத்தை உங்களுக்குக் கொடுப்பேன்.” (எசேக்கியேல் 36:22-27) இந்த இருதய மாற்றம் புது உடன்படிக்கையை ஏற்படுத்துவதிலிருந்து மற்றிலும் வேறானது. மனுக்குலத்தின் இருயத்தின் கல்லானதை எடுத்துப்போடுவதற்கும் ஒரு மத்தியஸ்தர் ஜில்லாமல் நிற்பதற்கும் ஒரு ஆயிரம் வருடங்கள் ஆகும். நித்திய ஜீவனை பெறுவார்கள் இந்த நிலைமையை அடைய வேண்டும். ஏனெனில் நித்தியமாக ஜீவிக்கப் போகிற தேவனுடைய அனைத்து சிருமிழகளும் அவரது பிரமாணத்தை பூண்மாக கடைப்பிழிக்க வேண்டும்.

ஆயிரம் வருட யுகத்தில் தேவன் ஜனங்களை அங்கீகரிக்கமாட்டார். காரணம் அவர்களது அழினமும் பலவீணமுழையாகும். அவர்கள் பூண்ததிற்கு கொண்டு வரப்படும் வரை அவர்களது தொடர்பு எல்லாம் மத்தியஸ்தர் மூலமே இருக்கும். ஆயிரம் வருட முடிவில் அவர்கள் பிதாவிடம் அவருக்கு முன் குற்றமற்றவர்களாக ஒப்புக்கொடுக்கப்படுவார்கள். (1 கொரி 15:24) தேவன் அவர்களை ஆதாமுக்கு கொடுக்கப்படத்தும், மனுக்குலத்திற்கு அவர் கொடுத்திருக்கிறதுமான பூமிக்குரிய ஆசீவாதங்களுக்கு சுதந்தராக, அவரது பிள்ளைகளாக ஏற்றுக் கொள்வார். கிறிஸ்துவின் பலியின் புண்ணியம் உலகத்திற்கு பிரயோகிக்கப்படும் அந்தக் கணமே, அவர்கள் மத்தியஸ்தர் பககம் திரும்பும் கணமாக இருக்கும். அவர்கள் முழு மனித பூண்ததை அடையும் வரையும், நேரடியாக பிதாவுடன் அவர்கள் உறவுக்குள் வரும் வரையும், தேவனுடன் மத்தியஸ்தர் மூலமாக மட்டும் உடன்படிக்கையின் உறவுக்குள் இருப்பார்கள்.

புது உடன்படிக்கை நித்தியமாக நீடித்திருக்கும். மோசே நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையை மத்தியஸ்தம் செய்து போல, கிறிஸ்து புது உடன்படிக்கையை மத்தியஸ்தம் பண்ணுவார் என்று சொல்வதே சரியானதாக இருக்கும். மோசே தறபோது நியாயப்பிரமாண உடன்படிக்கையின் மத்தியஸ்தராக இருக்கிறார் என்று கூறுவது சரியாக இருக்காது. ஏனெனில் மத்தியஸ்தம் பண்ணின் பிறகு உடன்படிக்கைக்கு ஒரு மத்தியஸ்தர் தேவையில்லை. அதே போல் ஆயிரம் வருடம் முடிந்த பிறகு புது உடன்படிக்கைக்கு மத்தியஸ்தர் தேவையில்லை. ஆனால் “மத்தியஸ்தர்” என்ற பதவி (பெயர்) கிறிஸ்துவுக்கு நித்தியத்துக்கும் இருக்கும். எப்படியென்றால் ஒருவர் “நீதிபதி” என்ற பதவியை பெற்ற பிறகு என்றென்றைக்கும் நீதிபதியாக இருக்கிறார்.

ஆயிரம் வருட யுகத்தில் மேசியா தமது திரும்பக்கொடுத்தலின் வேலையை முடிக்கும்பொழுது, மத்தியஸ்தம் பண்ணுவதை அவர் நிறுத்திக் கொள்வார். ஆனால் உடன்படிக்கை தொடர்ந்து இருக்கும். ஏனெனில் தேவனுடனான அந்த உறவு ஜனங்களிடமிருந்து நீக்கப்பட்டால், நித்திய ஜீவன் என்கிற ஆசீவாதத்தை அவர்கள் பெறுமாட்டார்கள். புதிய உடன்படிக்கையின் சாதகமான கூழ்நிலைகளின் கீழ், ஒவ்வொருவரும், ஆபிரகாமின் வித்தாகிய கிறிஸ்துவின் பிள்ளைகளாகும்படி ஒரு சந்தர்ப்பத்தை பெறுவார்கள்.

ஆயிரம் வருட முடிவில் விருப்பமுள்ளவர்களும் கீழ்ப்படிக்கீறவர்களும், “நன்றாய் செய்தீர்கள்” என்ற மௌனிட சபாவத்தில் நித்திய ஜீவனுக்கு தகுதியுள்ளவர்களாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படுவார்கள். நித்திய ஜீவனுக்கு அபாத்திராக இருப்பவர்கள் இரண்டாம் மரணத்தில் அழிக்கப்படுவார்கள்.